

De mystiska hotellet

Elvira och Maja som är bästa kompisar har precis fått sommarlov och dem ska åka till landet till ett hotell. Men vad är det för fel på hotellet?

-Elvira! Ropade mamma nere från köket.

-Ja! Ropade Elvira.

-Kommer du?

-Mm. Sa Elvira.

Elvira packade den sista tröjan och drog igen dragkedjan till ryggsäcken och sprang ner för trappan.

-Ska vi åka nu? Undrade Elvira

-Mm. Sa mamma.

Då ringde det på dörren.

-Jag öppnar. Sa Elvira.

Hon sprang fram till dörren och öppnade.

-Hej Maja! Sa Elvira.

-Hejsan. Sa Maja.

-Kom så sätter vi oss i bilen, sa Elvira

Och så satte dem sig i bilen och körde iväg.

-Vad roligt det kommer att bli! Sa Maja.

-Jag vet! Sa Elvira.

När dem var framme gick dem in på hotellet och checkade in och gick in på hotellrummet. Hotellrummet var litet och gammalt. Det var gamla sängar med rosa överkast och lampan var en liten ljuskrona som lyste upp ganska mycket av rummet, mörkbrunt golv och massor av läskiga porträtt på gamla kungar och drottningar. Det såg mer ut som ett rum på ett slott en ett hotellrum. Tänkte Elvira. Maja gick fram och satte sig på en fåtölj som knarrade ganska så högt.

-Här kommer jag att ha det bra! Sa Elvira och tog ett djupt andetag.

-Jag med. Sa Maja.

-Åå vad jag är hungrig! Sa vi gå ner och äta på en pizzeria eller något?
Undrade mamma.

-Ja! Utbrast Maja och Elvira och började skratta.

-Kom så går vi då. Sa mamma

När dem hade hittat en restaurang och ätit klart var dem på Ica och handlade chips eftersom att det var lördag så köpte dem lite godis. När dem hade kommit till hotellrummet hämtade Maja sin dator och satte på Netflix.

-Har dem wi-fi här? Undrade Maja.

-Nej tyvärr. Sa mamma Karin.

-Åå då tog jag med min dator i onödan! Sa Maja.
-Men vi kan väl kolla på tv? Sa Elvira.
-Jo det kan vi men jag tror inte att..... Kolla på tv:en så fattar du. Sa Maja.
Tv:en var en liten tv som såg ut att komma ifrån 1978. Maja satte på teven.
Det hände inget. Hon tryckte på knappen igen. Inget hände.
-Jaha ingen tv ingen dator och ingen mobil. Sa Maja
-Kommer jag ens överleva? Sa Elvira och började att skratta.
-Haha jätte kul. Nu är det läggdags. Sa Karin.
-Okej. Sa Maja.
Elvira vaknade med ett ryck. Det lät som om någon knackade på deras dörr.
Hon kollade på klockan. Den var 23:59.
-Maja vakna! Väste Elvira.
-Va. Sa Maja trött.
-De är någon som knackar på dörren.
-Va? Sov nu. Det var säkert inget. Sa Maja
Elvira gick upp från sängen och sprang fram till dörren. Hon slet upp dörren
och där stod ingen. Nu hade mamma Karin också vaknat.
-Vad håller du på med Elvira? Undrade mamma surt.
-Det lät som om någon knackade på dörren. Sa Elvira.
-Det var säkert bara en inbillning. Sa Maja.
Nästa morgon gick dem upp och borstade tänderna. Nu var det dags för
frukost.
-undrar vad det blir till frukost. Sa Mamma hoppfullt.
-Det undrar jag med. Sa Maja.
Vi gick ner för trappan för att det fanns ingen hiss konstigt nog. När vi kom
ner för trappan så luktade de bränt. Brända pannkakor.
-Vad "gott" de luktar. Sa Elvira.
När vi var framme så var borden uppdukade med en gammal ful duk som var
röd rutig och så fanns det en vas med en röd visnen ros i.
När vi hade ätit våran frukost så bestämde vi oss för att besöka hotellets pool.
Så vi gick upp för trapporna och när mamma skulle låsa upp dörren så
märkte hon något. Dörren var öppen.
-Va men jag låste ju dörren när vi gick ner till frukosten? Sa Mamma oroligt.
-Oj. Sa Maja.
-Tänk om vi har haft inbrott. Sa Elvira och tänkte på knackningarna som hon
hade hört.
-Det här var inget bra. Sa Karin.
Vi gick in och kollade hela rummet var städat och rent även fast det stod att
man inte skulle få någon när man bokade rum.
-Aja det var säkert städhjälpen som har glömt och stänga dörren. Sa Karin
-Men det fanns ju ingen städhjälp här. Sa Elvira.
-Hur vet du de? Det finns ju städhjälp på alla hotell. Sa mamma.

-Men. Sa Elvira.

-Men nu sätter vi på oss badkläder.

När vi gick ner till poolen så behövde man betala för att få bada vilket var lite konstigt eftersom det brukar vara gratis att bada på hotell.

När vi kom ner till poolen som konstigt nog låg nere i källaren så luktade de mögel. Vattnet var kallt och lite grönt i nyansen. Plötsligt slocknade lamporna och det blev kol svart.

-Vad händer nu!? Sa Maja.

-Jag vet inte. Sa vi gå upp till rummet. Sa mamma

-Ja. Sa Elvira och Maja.

Så fort Elvira satte foten på fotkanten så tändes ljuset.

Elvira och Maja sprang upp på rummet och Karin gick.

-Det är något fel på det här hotellet. Sa Maja.

-Jag vet! Jag tror att de spökar här... Sa Elvira

-Jag med. Sa Maja.

Lamporna i taket släcktes. Elvira och Maja skrek högt.

-Vart är mamma! Skriker Elvira.

-Jag vet inte! Sa Maja.

Lamporna tändes och mamma kom in.

-Varför skriker ni? Sa mamma Karin.

-För att lamporna släcktes och vi fick panik. Sa Elvira.

-Ja men de är säkert fel på elen. Det kanske är någon som fixar med elen. Alltså en elektriker.

-Jag tror inte de. Jag tror att de spökar. Sa Elvira.

Några timmar senare så skulle Maja och Elvira gå ut på en promenad och köpa godis på Hemköp.

-Det är något fel på hotellet. Sa Maja bestämt.

-Jag vet! Det är som ett mysterium Sa Elvira.

-Ska vi lösa det!? Sa Maja hoppfullt.

-Ja! Det kommer att bli så kul!

-Ja och läskigt. Sa Maja.

När dom hade köpt godis på Hemköp så gick dem till hotellet. När dem kom in på hotellet i receptionen så var det ingen där. Inte så konstigt för klockan var mycket. Det luktade konstigt, det luktade mögel. En dörr stod öppen.

-Ska vi gå in? Sa Elvira och pekade mot dörren.

-Ja. Sa Maja.

Det var en trappa ner till en källare där dem hade all mat. Elvira tog fram mobilen och sate på blixst eftersom det inte fanns några lampor. Det fanns 3 dörrar, en som var öppen och två som var stängda. Vi gick in i den som var öppen. Där låg det mat, det var kallt.

-Det här måste vara "kylskåpet". Sa Maja.

-Mm. Sa Elvira.

-Vi går in i de andra rummet, de verkar inget skumt med de här rummet iallafall.

-Vänta. De är en lucka i golvet här. Sa Maja.

-Va?!

Dem skulle precis öppna luckan när dem hörde steg i trappen, långsamma, hasande steg. Och någon som andades. Tunga djupa andetag. Elvira tog Majas hand. Deras hjärtan dunkade hårt. Trappstegen upphörde, Nu hörde dem hur någon gick upp för trappan. Maja andades ut.

-Vi måste vara försiktiga. Viskade Elvira allvarligt.

-Jag vet. Viskade Maja tillbaka.

-Nu går vi ner i luckan. Sa Elvira bestämt.

-Ja kom nu. Sa Maja.

Dem öppnade luckan. Det luktade unket och mögel. De var en stege ner som såg gammal och rutten ut. Det var alldeles kolsvart där nere.

-Kom så går vi. Sa Maja bestämt.

Elvira gick först. Stegen såg ut att gå sönder när som helst när hon var nere så var de inget som var där förutom en stor kista som stod i ett hörn.

-Maja kom och kolla!

-Jag kommer. Sa Maja.

-De är en kista här! Vi kanske har hittat en skatt! Sa Elvira.

-Va får jag se! Sa Maja.

Då hände de. Majas telefon laddade ur och de blev kolsvart.

-Hjälp! Skrek Maja förtvivlat.

-Sch! Dem får inte veta att vi är här.

-Men vad ska vi göra då!?

-Ta fram min mobil och sätta på blix. Fnissade Elvira.

-Gör de då! Sa Maja surt.

Dem gick fram till kistan och öppnade, där låg de en skatt fylld med pengar.

-En skatt! Sa Maja.

-Nej dummer de är ett bank rån! Sa Elvira.

-Vi måste berätta! Kom! Sa Maja.

Dem gick upp för stegen och upp för receptions trappen och trappen upp till deras rum.

-Ska vi berätta för din mamma? Sa Maja.

-Mm vi gör de. Sa Elvira.

-Mamma kom!

-Vad är de? Sa mamma Karin.

-Vi måste prata om en sak. Sa Elvira.

-Vad är de? Sa Karin.

-Hotellet har gjort ett bankrån.

-Va hur vet ni de?! Sa Karin.

-När vi hade köpt chips så gick vi in på hotellet och då var de en dörr öppen som vi gick in i, sen så var de tre dörrar och i en av dörrarna var de en lucka, så vi öppnade den och där var de en trappa så vi gick ner för den och där var de en kista med massor av pengar i.

-Vadå så ni tror att de är ett bankrån? Sa Karin

-Ja. Sa Maja.

-För att de var ett bankrån för några dagar sen och de måste vara de här. Sa Elvira.

-Men då måste vi ju ringa polisen! Sa Karin.

-Ja. Sa Maja.

Elvira hämtade telefonen och ringde 112.

-Här. Sa Elvira och gav telefonen till Karin.

-Hej! Vi bor på hotell grönklintan och vi miss tänker att dem har gjort ett bankrån. Sa Karin till polisen.

-Oj de låter allvarligt. Sa polisen.

-Mm. Sa Karin.

-Vi kommer och undersöker saken närmare. Sa polisen.

-hej då. Sa Mamma.

-Hejdå. Sa polisen.

-Dem kommer snart och undersöker saken närmre. Sa Karin.

-Bra! Sa Elvira och log.

Maja och Elvira åt lite chips och pratade om allt som hade hänt. Ungefär 10 min senare kom polisen och tog de dem hade tagit alltså pengarna, och tog fast alla i personalen för att se vem som var den skyldiga i domstolen.

-Ja slutet gott allting gått. Sa Maja och skrattade.

-Ja. Sa Elvira och log.

-Föresten. Sa Maja.

-Vadå? Sa Elvria.

-Du vet dem som knackade på våran dörr mitt i natten och lamporna som släcktes vid poolen?

-Mm.

-Jag tror att dem gjorde de för att skrämma bort kunderna. Sa Maja

-Jag med. Sa Elvira.

